

پایداری در معماری با تاکید بر راهکارهای طراحی سبز

مریم سعیدی^{۱*}

چکیده

افزایش جمعیت و به ویژه تکنولوژی و عدم تناسب آن با محیط زیست، موجب تغییرات وسیع و برهم خوردن شرایط طبیعی در بسیاری از نقاط جهان شده است. آثار سوء تکنولوژی مدرن بر روی محیط زیست نوعی آگاهی نو نسبت به مسائل زیست محیطی در مردم به وجود آورد. دستیابی به «توسعه پایدار» مستلزم بهره وری معقول از منابع طبیعی، تغییر جهت اساسی در نگرش انسان به طبیعت و تجدید نظر جدی در الگوهای تولید و مصرف است. «معماری پایدار» پدیده ای است که اکنون در بیشتر کشورهای جهان، و توسط بسیاری از معماران، با دیدگاه های متفاوت به آن توجه می شود. در حرکت جهانی به سوی توسعه پایدار، معماری قطعا یکی از عوامل اصلی و راهبردی آن خواهد بود، چرا که ساختمان ها اصلی ترین، وسیع ترین و ماندگار ترین تغییراتی هستند که انسان در روی کره زمین به وجود آورده است و از آنجا که نقاط ضعف و قوت یک ساختمان بر زیست بوم جهان تأثیر مستقیم خواهد داشت، وظیفه ای بس حساس در این خصوص بر عهده آنان می باشد. در این مقاله سعی بر آن شده است راهکارهای طراحی در حیطه «معماری سبز»، در جهت صرفه جویی در مصرف انرژی و استفاده بهینه از انرژی های طبیعی ارائه داده شود.

واژه های کلیدی: توسعه پایدار، معماری سبز، راهکار طراحی، محیط زیست، انرژی

^۱ کارشناسی ارشد معماری، مدرس معماری، maryam.saeedi13@yahoo.com